

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№

гр. София, 07.08.2020 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 7 състав, в закрито заседание на 07.08.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Маруся Йорданова

като разгледа дело номер **7190** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.248 от Гражданско процесуалния кодекс /ГПК/ във връзка с чл.144 от Административно процесуалния кодекс /АПК/.

С молба от процесуалния представител на жалбоподателя е поискано от съда, да допълни решение № 2272 от 27.04.2020г., постановено по адм. дело № 7190/2019г. по описа на АССГ да бъде допълнено, в частта за разноските, като ответникът се осъди да заплати в полза на жалбоподателя сумата в размер на 9 000 лв. за заплатена държавна такса за две инстанции и да измени решението си, като осъди ответника да заплати на адв.М. адвокатско възнаграждение за оказана правна помощ на жалбоподателя по делото на основание чл.38, ал.2 във вр. с чл.36, ал.2 от Закона за адвокатурата /ЗА/.

Ответникът, редовно уведомен за молбата на адв.М. изразява становище за неоснователност на искането и моли същото да бъде оставено без уважение.

С Решение № 2272 от 27.04.2020г. съдът е отменил РЕШЕНИЕ №80811-230/25.04.2018г.на изпълнителния директор на Изпълнителна агенция на Оперативна програма „Наука и образование за интелигентен растеж“ и ръководител на Управляващия орган на ОП НОИР,с което е отказано да бъде предоставена безвъзмездна финансова помощ на сдружението по подаденото от него проектно предложение № ВG05MOP001-1.002-0007 по процедура ВG05MOP001-1.002,„Изграждане и развитие на центрове за компетентност“ и е осъдил Министерство на образованието да заплати на Сдружение „Център за компетентност ИКТ сигурност“, [ЕИК], представлявано от проф.И. Г. И. сумата в размер на 43 030 лв. (четиридесет и три хиляди и тридесет лв.), разноски по делото.

В хода на делото жалбоподателят Сдружение „Център за компетентност ИКТ сигурност“ е представляван по пълномощно от адв. К. М..

Видно от делото, за осъществяването от адв. М. процесуално представителство на жалбоподателя е представено само пълномощно. Договор за правна помощ не е

представен, а в пълномощното липсва вписване, че правната помощ се оказва от адвоката в някоя от хипотезите на чл.38 от Закона за адвокатурата /безплатно/. По изложените причини съдът приема, че ответникът не може да бъде осъден да заплати на адв. М. разноски за адвокатско възнаграждение.

Съдът намира, че към изложените в решението мотиви следва да се добави, че и съгласно ТР № 6/2012г. на ВКС, ОС на ГК и ТК наличието на договор за правна помощ е абсолютна предпоставка за присъждане на разноски, тъй като именно в договора се посочва договореният начин на плащане. В този смисъл е и разпоредбата на чл.36, ал.2 от ЗА. Договорът удостоверява волята на договарящите относно възнаграждението на упълномощеното лице – кой, кога и по какъв начин ще заплати хонорара на адвоката. С представеното по делото пълномощно не може да се установи верността на твърдението, че правната помощ е оказана при условията на чл.38, ал.1 от ЗА.

Изводите на съда не се променят и с разпоредбата на чл.2, ал.2 от Наредба №1 от 09.07.2004г. за минималните размери на адвокатските възнаграждения. Действително съдът определя адвокатското възнаграждение в случаите на чл.38, ал.2 от ЗА, но само когато е установено, че страните са се договорили адвокатът да окаже безплатно адвокатска помощ и съдействие и при наличие на някоя от хипотезите на чл.38, ал.1 от ЗА. В случая не се доказва наличие на договор за безплатна адвокатска помощ и съдействие при условията на чл.38, ал.1 от ЗА, поради искането за присъждане на адвокатско възнаграждение в определен от съда размер не по-нисък от предвидения в наредбата, и за осъждане на ответника да заплати определения от съда размер е неоснователно.

Основателно и в унисон с мотивите на съда в решение № 2272 от 27.04.2020г., в се явява искането за допълване на решението по отношение на сумата в общ размер на 9 000 лв. за държавна такса, заплатена от жалбоподателя както следва - по адм. дело № 4797/2018г. по описа на АССГ – 4 500 лв. и по адм. дело № 1126/2019г. на ВАС – 4 500 лв.

Така мотивиран и на основание чл.248 от ГПК, СЪДЪТ

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ УВАЖЕНИЕ искането на адв.М. - процесуален представител на Сдружение „Център за компетентност ИКТ сигурност“ да бъде изменено Решение № 2272 от 27.04.2020г., в частта за разноските касателно адвокатското възнаграждение.

ДОПЪЛВА Решение № 2272 от 27.04.2020г., постановено по адм. дело № 7190/2019г. по описа на АССГ в диспозитива с думите "ОСЪЖДА Министерство на образованието да заплати на Сдружение „Център за компетентност ИКТ сигурност“, [ЕИК], представлявано от проф.И. Г. И. сумата в размер на 9 000 лв. (девет хиляди), разноски по делото за държавна такса по адм. дело № 4797/2018г. по описа на АССГ и адм. дело № 1126/2019г. на ВАС.“

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО подлежи на обжалване в 14 дневен срок от получаване на съобщението пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ:

